

**ФИЛМСКИ
ЦЕНТАР
СРБИЈЕ**

Филмски центар Србије
Установа културе
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: +381 112625131
fcs.office@fcs.rs
www.fcs.rs

Број: УО 03-1588

Датум: 10.7.2024. године

На основу члана 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 39. став 1. тачка 17. Статута Филмског центра Србије бр. 03-1812 од 8. августа 2023. године, и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2024. годину у категорији: *Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова* бр. 03-1511 од 26. јуна 2024. године, Управни одбор Филмског центра Србије је на седници одржаној дана 09. јула 2024. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2024. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2024. годину у категорији: *Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова* бр. 03-1511 од 26. јуна 2024. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Р. Број	Подносилац пријаве	Пројекат	Ек. класификација	Износ у РСД
1.	ZILLION FILM	ВЕРА КРОНЕР Сценариста: Драган Маринковић, Зоран Соломун, Владимир Блажевски Редитељ: Драган Маринковић	424	57.040.370
2.	ДАКАР	СЕСТРА Сценариста: Ненад Огњеновић Редитељ: Ненад Огњеновић	424	27.831.480

3.	КИНООКО ФИЛМ	ПРЕСУДА Сценаристи: Драгољуб Стојковић, Балша Лабовић и Василије Никитовић Редитељ: Василије Никитовић	424	40.000.000
4.	Stiglitz Productions	ВИРУС ПАТОЛОШКЕ ДОБРОТЕ Сценариста: Предраг Личина Редитељ: Предраг Личина	424	25.128.150

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2024. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова, и то:

	Подносилац пријаве	Назив пројекта
1.	Рекреативно ДУД	У МЕЂУВРЕМЕНУ Сценариста: Гордан Матић Редитељ: Гордан Матић
2.	Мали Будо	ПОВРАТАК МИЛОША ЦРЊАНСКОГ Сценариста: Данило Бећковић Редитељ: Данило Бећковић
3.	Мали Будо	2030 Сценариста: Димитрије Војнов Редитељ: Данило Бећковић
4.	Мали Будо	КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ Сценариста: Димитрије Војнов Редитељ: Данило Бећковић
5.	Рекреативно ДУД	КРАЉЕВ ГАМБИТ Сценариста: Гордан Матић Редитељ: Гордан Матић
6.	Contrast Studio	ЧУВАР ИКОНЕ СВЕТОГ ЂОРЂА Сценариста: Радош Бајић Редитељ: Радош Бајић
7.	СМБГ	ОВО ДУГУЈЕМО МУЗИЦИ Сценариста: Катарина Николић Ралић Редитељ: Петар Пашић
8.	ДРИНА ФИЛМ	ОРФЕЈЕВА СМРТ Сценариста: Филип Чоловић

		Редитељ: Филип Чоловић
9.	РЕЖИМ ДОО	СОБА ЗА ДЕЧАКА Сценариста: Ранко Божић Редитељ: Милош Аврамовић
10.	Alterise	КАКО ЈЕ ВАШЕ ИМЕ Сценариста: Душан Спасојевић Редитељ: Милош Пушић
11.	This and That Production	22 МИНУТА Сценариста: Слободан Скерлић Редитељ: Слободан Скерлић
12.	FROM NO CONNECTION	МЕД Сценаристкиња: Маја Тодоровић Редитељ: Дарко Николић
13.	UP&UP	НАСЛЕДСТВО Сценариста: Андреј Шепетковски Редитељ: Гојко Деспотовић
14.	Double Taurus	АВАНТУРЕ КРАЉА ВРТИСЛАВА Сценариста: Радиша Рок Редитељ: Марко Јовичић
15.	МАЈКА ФИЛМ	КОШАРЕ Сценариста: Страхиња Радетић, Балша Ђого Редитељ: Балша Ђого
16.	MRMG PRODUCTION	СЕНКА РАЗБОЈНИКА Сценариста: Милош Радуновић, Милица Констатионович Станојевић Редитељ: Милош Радуновић
17.	Legat Production	СЛИКАР СВЕТЛОСТИ Сценариста: Гвозден Ђурић Редитељ: Гвозден Ђурић
18.	Круг 3 Нови Сад	ЈАЊИЧАР Сценаристи: Зорица Богићевић, Зоран Петровић Режисер: Зоран Петровић, Зорица Богићевић
19.	Иван Икић ПР	ЖЕНАРНИК Сценариста: Иван Икић Редитељ: Иван Икић
20.	Кос Филм	VISUM ET REPERTUM Сценариста: Бојан Вук Косовчевић Редитељ: Бојан Вук Косовчевић
21.	SIRIUS PRODUCTION	АКО ВИДИШ ДА ЋЕ КИША Сценариста: Ранко Божић Редитељ: Предраг Велиновић
22.	CINNAMON FILMS	TEEN BULL TERIJER Сценариста: Божидар Кнежевић

		Редитељ: Ивица Видановић
23.	Talking wolf production	ЗВЕР ИЗ ПОДРУМА Сценариста: Милан Коњевић Редитељ: Милан Коњевић
24.	Баш Челик	ТЕЛА Сценаристи: Нађа Петровић, Срдан Голубовић, Огњен Свиличић Редитељ: Срдан Голубовић
25.	CINNERENT	ПАРЧЕ НОЋИ Сценариста: Ђорђе Милосављевић Редитељ: Милан Тодоровић
26.	Режим	ВРЕЛИ МЕСЕЦ Сценариста: Ненад Павловић Режија: Ненад Павловић
27.	ДИГИТАЛКРАФТ	КУПАТИЛО Сценаристкиња: Ана Родић Редитељка: Маја Узелац
28.	Naked	СЕЋАЊЕ КОСЕ Сценаристи: Душан Зорић и Матија Глушчевић Редитељи: Душан Зорић и Матија Глушчевић
29.	Нурнополис	У СИГУРНИМ РУКАМА Сценаристи: Милица Пилетић, Бранислав Јевић Редитељ: Ивица Видановић, Бранислав Јевић
30.	Tracktor Production	НОСИО ЈЕ ФИЛМСКУ ТРАКУ Сценарио: Страхиња Маџаревић Редитељ: Немања Ђеранић
31.	Sybil Productions	THE DOOR MAN Сценаристкиња: Зала Ђурић Редитељ: Гордан Матић
32.	Art&Popcorn	МИЛЕНА Сценариста: Здравко Шотра Редитељ: Здравко Шотра
33.	Sense production	СТРАНЦИ Сценаристкиња: Маја Пелевић Редитељ: Владимир Тагић
34.	Biberche productions	НИВО ТОЛЕРАНЦИЈЕ Сценариста: Огњен Свиличић Редитељ: Огњен Свиличић
35.	Нулта тачка	ДРУШТВЕНЕ НЕПОГОДЕ Сценариста: Деан Радовановић Редитељ: Деан Радовановић

Члан 3.

По коначности ове Одлуке, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На основу сагласности Министарства финансија број 401-00-7466/2022-03 од 27.03.2024.године и Одлуке Управног одбора Филмског центра Србије УО 03-575 од 4.4.2024.године (у даљем тексту: „**Центар**“) расписан је и објављен, дана 04. априла 2024. године, у дневном листу „*Вечерње новости*“, као и на интернет страници Центра, Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2024. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова („**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс истекао је 05. маја 2024. године. До истека рока за подношење пријава, поднето је укупно 39 пријава.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) у саставу: Марко Новаковић, Јован Марковић, Милорад Милинковић, Никола Пејаковић и Игор Онич доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1511 од 26. јуна 2024. године. У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да финансијски буду подржана четири пројекта. Истовремено, Комисија је у свом предлогу дала и образложено мишљење о пројектима за које сматра да не би требало да буду финансијски подржани од стране Филмског центра Србије.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирао у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

ВЕРА КРОНЕР

Сценариста: Драган Маринковић, Зоран Соломун, Владимир Блажевски

Редитељ: Драган Маринковић

Продуцентска кућа: ZILLION FILM

Предложени износ: 57.040.370 РСД

Почиње рат. Вера постаје свесна да је потпуно занемарила опасност која се приближавала – поготово за њу и њену јеврејску породицу. Она постаје опседнута идејом да некуда побегне. У посету њеној породици долази мајчин брат Сеп, СС-овац, са Источног фронта. Верин отац је Јеврејин, али јој је мајка Немица. Вера тражи могућност да уз Сепову помоћ напусти Нови Сад, али та идеја пропада.

Сценаристички тим својим искуством, саставом и реномеом потпуно оправдава причу коју је добила комисија на разматрање. Динамична прича смештена у Други светски рат у Нови Сад са врло лепим заплетом и решењима ситуација које су постављени пред протагонисте. Иако је тема на рат који се одиграо давно, може се транслирати у било који ратни сукоб са заједничком оценом да су сви ратови, ма када се они десили, по страдањима потпуно исти. Врло разнолика подела ликова који су јасно диференцирани и који одговару линијама прича које се преплићу у овом филму.

С обзиром да је епоха буџет није предимензионисан и узевши све у обзир комисија је мишљена да је пројекат изводљив а сценаристички врло прихватљив. Аутори су комисију уверили у разговору да су врло јасно схватили захтевност пројекта и његову важност, те Комисија исти предлаже за подршку.

СЕСТРА

Сценариста: Ненад Огњеновић

Редитељ: Ненад Огњеновић

Продуцентска кућа: Дакар

Предложени износ: 27.831.480 РСД

Овај сценарио се бави занимљивом темом разорених породица, борбе за наследство, али пре свега манипулацијом, као и чудним дубинско еротским односима. Ликови су одлични, заплет оригиналан, све је изведено онако како треба. Остаје мало питање лика главног јунака који не може да се одупре манипулацији, који је већи део филма пасиван, можда мало и превише. Али, то се да средити пре свега глумачком игром, јер је на глумцу (и на вештом вођењу од стране редитеља) да нас убеди у истинитост таквог једног карактера. Јер, да главни јунак није такав, ове приче не би било.

За разлику од већине других пројеката, овај има оно нешто што бисмо могли назвати личном нотом. Мишљења смо да без тог дубоког емотивног учешћа аутора у стварању дела, само дело не може да досегне висине које га издвајају од просека. Овај текст има ту емотивну уплетеност, коју ће, надамо се, публика препознати и наградити споственим емоцијама.

Овде је важно напоменути да је филм продукцијски изводљив, и да се ослања, између осталог, и на скоро заборављени модел учешћа, то јест, да се аутори и део екипе одричу хонорара унапред и заједно учествују у ризику продукције, али и у каснијој добити. Овај модел нам указује

да ће се сви предано укључити у промоцију и биоскопску дистрибуцију филма, јер ће им од броја гледалаца зависити и зараде. Надамо се да ће у томе и успети. Ако је циљ ФЦС, између осталог, да врати публику у биоскопе, обавки пројекти могли би да помогну у томе.

ПРЕСУДА

Сценаристи: Драгољуб Стојковић, Балша Лабовић и Василије Никитовић

Редитељ: Василије Никитовић

Продуцентска кућа: КИНООКО ФИЛМ

Предложени износ: 40.000.000 РСД

Педесетогодишњи судски референт Родољуб, звани Пања, ради на печатању судских пресуда којим оне добијају легитимитет за извршење.

Његов строги и подмитљиви таст Константин, у чијој кући Пања живи са својом супругом Јулијом, шаље му на оверу случај бескрупулозног судског извршитеља Душанића, званог Душа.

Душа избацује из стана самохрану мајку са двоје деце која не може да отплаћује кредит јер јој је муж страдао на послу. Резигниран оваквим следом догађаја, заједно са својим пријатељем Буђом, Пања одлучује да киднапује Душу и организује му грађанско суђење на имању Буђине мајке Крунославе. Он ће бити тужилац, Буђа адвокат одбране, а неколицина бескућника које су покупили успут обављаће улогу поротника. Иако порота на крају овог импровизованог процеса осуди Душу на смрт у фуриозном расплету ове приче ипак ће се све срећно завршити.

Сценарио за филм “Пресуда” написан је као веома допадљива и ангажована драма са елементима комедије. Овај текст одликују квалитетно профилисани ликови и карактери свих јунака који се у њој појављују, као и духовити и вешто написани дијалози. Иако обрађује неколико веома озбиљних и комплексних тема које у себи садрже оштру критику друштва, судског система и корупције која у њему влада, сам тон овог филма носи у себи један стилизовани оптимистички приступ у решавању драмских ситуација на оригиналан и узбудљив начин. Ова занимљива и интригантна прича обилује динамичним и напетим сценама, уз неколико неочекиваних обрта на самом крају филма. Фуриозан ритам нарације у овом сценарију најављује потенцијални филмски хит и освежење домаћег биоскопског репертоара које потписује редитељ препознатљивог ауторског рукописа чији су пређашњи радови унели неки другачији угао гледања у нашу кинематографију.

Комисија са задовољством предлаже да се пројекту “Пресуда” додели део средстава за реализацију због свих горе наведених квалитета сценарија, као и због јасно презентованог финансијског плана производње који потврђује његову реалну изводљивост.

ВИРУС ПАТОЛОШКЕ ДОБРОТЕ

Сценариста: Предраг Личина

Редитељ: Предраг Личина

Продуцентска кућа: Stiglitz Productions

Предложени износ: 25.128.150

Овај сценарио се бави занимљивом темом, а то је проблем загребачких урбаних Срба на почетку ратова деведесетих. Посебан квалитет овог текста је ауторов препознатљив стил и угао из којег се ова тема сагледва, препун хумора и иронијске дистанце.

Прича почиње 1983. године, када никаквих назнака о будућем ратном сукобу нема. У стану професорке српскохрватског (заправо хрватскосрпског) језика ствара се ненандано наг човек, који тврди да је дошао из будућности и да је ту да је спречи да уради извесну ствар због које ће, у његовом времену, свет пропасти. Она му, јасно, не верује, али је он лагано убеђује у истинитост својих тврдњи.

Успут јој објашњава шта ће се све догодити са њом за време рата. Њој све то испрва делује сумануто, коме не би, али ми, је ли, знамо како је све то истина.

На састанку комисије напоменут је квалитет дијалога у овом литералном предлошку, али такође је било и неких корисних предлога - за унапређење сценарија, од стране чланова комисије, које су са задовољством прихватили аутори овог филма на разговору који је обављен у Филмском центру Србије. Ради се о томе да је извесне делове филма који се дешавају у екстеријеру могуће проширити, јер пружају могућности за још духовитих, али и емотивно садржајних сцена које ће додатно обогатити овај предлошак.

Продукционо дефинитивно изводљив, релативно скромног, али довољног буџета, духовитих и бритких дијалога, са одличном глумачком поделом, овај филм ће, сматрамо, бити једна од дистрибутерских посланица. Посебно што осветљава тему којом се до сада нико није бавио, поготово не на овакав начин. Стога предлажемо да се овај пројекат подржи.

Пројекти који се не предлажу за подршку:

У МЕЂУВРЕМЕНУ

Сценариста: Гордан Матић

Редитељ: Гордан Матић

Продуцентска кућа: Рекреативно ДУД

"У МЕЂУВРЕМЕНУ" је иронична прича о жељи да се понекад зна све а понекад... ништа. Нарочито на путу 'са оне стране речи'. А иронија је увек добро дошла код прича које теже комичности. Сценарио је писан са идејом да насмеје публику, али да у исто време оствари озбиљан уметнички утисак. Нарочито ако је смех проткан страхом који је универзалан и исконски. Сценарио је писан са јасно диференцираним ликовима и причама у које су ти ликови смештени. Ликови су добро вођени тако да је заплет потпуно јасно дефинисан.

Решења ситуација које је се постављају пред протагонисте је у маниру савреног писања.

Нажалост, овој сценарио нам не доноси ни шта ново у оплемењавању кинематографије којој припада.

ПОВРАТАК МИЛОША ЦРЊАНСКОГ

Сценариста: Данило Бећковић

Редитељ: Данило Бећковић

Продуцентска кућа: Мали Будо

Ово је прича о Милошу Црњанском и његовом повратку у Београд, Србију и Југославију. Овај комплетан ауторски рад (редитељ је и сценариста и продуцент), има једну врлину и једну ману. Врлина је у томе што је Бећковић, као један од наших најдаровитијих редитеља, осетио да је дошло време да се попуне огромне рупе и да се неке велике теме и неки велики људи о којима нема филмова, серија, коначно обраде и пребаце на платно и тако овековече; да им се место које заслужују у нашој, српској, култури.

Премало је филмова о Првом светском рату, о нашој историји, о нашим велким српским песницима, уметницима, научницима, државницима, људима и догађајима који су мењали свест овог народа и његову историју

Мана је у томе што је Црњански заслужио мало другачији третман; дубљи и личнији филм, филм који ће имати снагу и право да отвори тему Црњански у нашој кинематографији.

Пошто се ради о редитељу који се озбиљно бави Црњанским, верујемо да ће се у тој његовој уметничкој кухињи начинити и један сценаристички предложак који ће, због своје снаге и узбудљивости, неке будуће комисије подржати у потпуности. Да закључимо: ова прича о Црњанском није добила подршку чланова Комисије, али сама идеја да се отвори тема Црњански, свакако јесте.

2030

Сценариста: Димитрије Војнов

Редитељ: Данило Бећковић

Продуцентска кућа: Мали Будо

Начином како бодују и бирају пројекте, неки европски фондови већ годинама приморавају продуценте из Србије, који иду на њихове конкурсе, да се баве одређеним темама, да их обрађују на одређене начине, уводећи тако политику на мала врата у филм. Они то раде без пардона, сурово намећући политичке и друштвене идеје за које сматрају да морају да добију јавну подршку.

Овај политички трилер делује као дашак слободе, и у жанровском и у идејном смислу; делује као почетак једног новог доба у српском филму, доба у ком ће се наши аутори бавити темама које фаворизују нашу стварност, наш интерес, и културни и политички. Овај сценарио нуди пут у то ново доба и игром случаја није прошао на овом конкурс. Надамо се да ће аутори наставити да раде на овом пројекту и да ће се овај пројекат наћи на неком од следећих конкурса, јер је оригиналан и другачији.

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

Сценариста: Димитрије Војнов

Редитељ: Данило Бећковић

Продуцентска кућа: Мали Будо

Ово је текст који се бави малверзацијама у књижевним круговима, а жанровски се може описати као нека врста еротске драме. Француски аташе за културу у спрези са познатим преводиоцем доводе у Београд познатог француског писца који има третман рок звезде.

За ту сврху они ангажују пословну пратњу, девојку која је, стицајем околности, завршила књижевност. Тако писац не схвата о чему се ради, већ покушава да споји њу и преводиоца, што касније доводи до великог броја чудних ситуација.

Овај текст је био подржан од стране комисије за развој пројеката. Но, развој подразумева и рад на сценарију. Чини нам се да се аутори нису превише бавили дорадом сценарија, који је, додуше, показивао изванредан потенцијал, али се он није у довољној мери развио.

Чини нам се да је текст остао на нивоу прве руке, са гомилом несређених сцена и појава, као и понављања. Олако се прелази преко потенцијално занимљивих заплета и подзаплета, а крај је такав као да аутори нису баш ни били сигурни како све то да заврше. Стога, препоручујемо ауторима да наставе рад на овом пројекту.

КРАЉЕВ ГАМБИТ

Сценариста: Гордан Матић

Редитељ: Гордан Матић

Продуцентска кућа: Рекреативно ДУД

Ово је веома интаресантна прича, вођена у два временска тока: атентат на краља Александра Карађорђевића у Марсеју и цела шпијунска игра око тога, као и прича о новинару, који тридесетак година касније покушава да пише о томе, па се уплиће у игру тајних служби која није и даље завршена.

Сценарио да добро написан, занимљив, динамичан. Ликови су такође живописни, фино изнијансирани. Али...

Проблем је у томе што је овај текст представљен као први део филмске трилогије. Читано између редова, ово је трећина ТВ серије, како је очито овај пројекат испрва био замишљен. Не можете очекивати од биоскопског гледаоца да плати карту, два и нешто сата гледа филм и потом чека годину дана (најмање) на наставак, а барем још две године да би сазнао ко стоји иза свега и шта ће се са јунацима десити. Макар да је сам први део некако заокружен али, на жалост, није. Све остаје отворено за наставак, што је у телевизијског форми (тзв. клифхенгер) пожељно. На филму, ипак, осим у веома посебним случајевима, није.

Комисија је мишљења да овај пројекат није за овај конкурс, те предлажемо ауторима да исти презентују некој телевизији, јер је ово права ствар за квалитетну ТВ серију. Надамо се да ћемо као гледаоци уживати у њој.

ЧУВАР ИКОНЕ СВЕТОГ ЂОРЂА

Сценариста: Радош Бајић

Редитељ: Радош Бајић

Продуцентска кућа: Contrast Studio

Иако је доста филмова снимљено на тему Косова, овај се разликује по томе што показује проблеме живота у деловима Србије који су поред административне линије Косова.

Због велике драме на самом Косову, мало смо заборавили на то подручје које итекако страда због свих друштвено-политичких и историјских околности.

Главни јунак приче - Станоје, је један од врло мало преосталих људи на том подручју, живи са старим оцем који умире и свим својим бићем се бори да остане на свом имању. Наравно изложен је свакојаким притисцима од стране лоших Албанаца. Кад одлази у посету својој деци у Ниш, одлази у болницу, где лекари констатују његову тешку болест. Он се враћа својој кући коју затиче у згаришту. Ватрогасци су тек угасили пожар, у кући је све изгорело а он на згаришту налази само икону Св. Ђорђа. Са том иконом ће и завршити живот.

Писац сценарија Радош Бајић познаје село и сеоске прилике и то се види у тексту. Посебно је истакнуто да у филму нису показани Албанци као зли, а Срби као добри, већ добрих и злих има и код једних и код других.

Чини нам се, ипак, да би се овај текст дао поправити, поготово у филмском смислу, јер као да није искористио свој могући потенцијал. Потом, мислимо да овај текст има више телевизијског него биоскопског потенцијала, те саветујемо ауторе да би копродуцента и емитера требало тражити у некој телевизији.

ОВО ДУГУЈЕМО МУЗИЦИ

Сценариста: Катарина Николић Ралић

Редитељ: Петар Пашић

Продуцентска кућа: СМБГ

Сценарио за овај филм је романтична музичка комедија који прати животе потпуно различитих људи са израженим уметничким афинитетима и талентима. Млади новинар приправник, добија позив да интервјуише једног од највећих бизнисмена Балкана који жели да се после двадесет година први пут огласи у јавности. Сценарио је писан модерним језиком који је потпуно у духу данашњег времена. Овај пројекат од сценарија па преко свих елемената задовољава све што је потребно модерном филму. С обзиром на жанр комисија је заузела став да је потребно још радити на овом сценарију јер је комедија јако захтеван жанр. Ако комедија није комплетна и духовита постоји велика опасност да се скрене у неки други жанр за који овај сценарио неће бити довољно добар односно филм ће остати у неком недефинисаном жанру што сигурно није жеља аутора.

Комисија није подржала овај пројекат али је дала препоруку да се још ради на креативности сценарија и да се са овим пројектом конкурише на следећем конкурс.

ОРФЕЈЕВА СМРТ

Сценариста: Филип Чоловић

Редитељ: Филип Чоловић

Продуцентска кућа: ДРИНА ФИЛМ

Биографска драма у епохи, прича о животу једног од најзначајнијих српских песника, Бранку Миљковићу, који је са само двадесет и седам година пронађен мртав, обешен о једну ниску грану дрвета у Ксаверској шуми у Загребу.

Његова смрт одувек је била обавијена велом тајне и дилемом да ли се радило о самоубиству или убиству, а његов живот праћен је многим контраверзама, ексцентричним испадима у јавности, алкохолисаним стањима и љубавним патњама. Сценарио прати последњи дан живота Бранка Миљковића уз убацивање реминисценција из прошлости: од најранијег детињства и ратних година, преко гимназијских дана, па све до сазревања у песничку громаду чији су стихови обележили многе епохе.

Сам карактер лика Бранка Миљковића темељно је простудиран од стране аутора овог сценарија и у њему постоји озбиљан потенцијал за добру драмску причу. Али највећи проблем овог текста је што у њему не постоји главни ток радње јер је сама драматуршка поставка више конструисана у форми есеја о песнику и његовим успоменама, страховима и жудњама, него што кроз развој сцена можемо препознати неке основне драматуршке постулате који су неопходни за добро скројен филмски предложак. Сценарио је оптерећен дијалозима који делују рогобатно и немају много додирних тачака са “живим” говором те самим тим реални ликови и њихови карактери који се у њему појављују трпе на аутентичности. Често коришћење песникових стихова из ОФФ-ова делује анахроно, има више илустративан него драмски потенцијал, па се поставља и питање који је основни сукоб у овом сценарију и којој је врсти публике филм намењен.

Комисија закључује да овакав приступ тексту о значајној личности из нашег песничког наслеђа нема велики потенцијал да допре до биоскопског гледаоца. Аутору се саветује да, кроз нову руку сценарија, прецизније одреди основни ток радње у филму, унапреди наративни ток приповедања, а ликове представи пластичније и животније него у верзији која је предата на овај Конкурс.

СОБА ЗА ДЕЧАКА

Сценариста: Ранко Божић

Редитељ: Милош Аврамовић

Продуцентска кућа: РЕЖИМ ДОО

Након што у току лова случајно рањава десетогодишњег Николу, који је остао сам и полудивљи у шуми јер му је баба преминула, тридесетпетогодишњи Славиша одлучује да дечака доведе својој кући да живи са њим и његовом супругом Даницом. И док се дечак одрастао у шуми полако привикава на живот у градској средини његови нови старатељи започињу борбу за усвајање које им у многоме отежавају државне институције.

Сценарио “Собе за дечака” написан је у реалистичком маниру, са добро постављеним ликовима, квалитетним дијалозима, али и не тако прецизним развојем нарације. Оно што у њему испрва засмета је исувише нагло увођење заплета и главног тока радње (малтене на почетку филма) у тренутку када још увек нисмо успоставили идентификацију са ликовима, као и што биографију малог Николе сазнајемо посредно, у првом дијалогу између Славише и Данице. Такође није баш најјасније како је дечак, након бабине смрти, остављен да живи сам у шуми, без да је друштво на било који начин реаговало. Није најјасније ни због чега се ова прича одвија крајем деведесетих, пред бомбардовање СР Југославије. Најјачи разлог је Славишина мобилизација у

резервни састав војске, али, овај елемент филма није у потпуности искоришћен кроз сценарио. Најбоље постављене ситуације у сценарију су настојања брачног пара да на легалан начин усвоји дечака у чему немају подршку законских норматива. На самом крају, дете доведено из шуме поново се у њу враћа са људима који имају жељу да га задрже, у расплету који помало делује као у некој бајци са неизвесним крајем. Што је у контрасту са реалистичким вођењем ове приче од самог почетка.

Чланови Комисије искусном ауторском тандему Божић-Аврамовић сугеришу још додатног рада на овом сценарију којим би пронашли адекватна решења за горе наведена запажања, као и прави кључ по којем ће њихова прича функционисати у оквирима одабраног жанра.

КАКО ЈЕ ВАШЕ ИМЕ

Сценариста: Душан Спасојевић

Редитељ: Милош Пушић

Продуцентска кућа: Alterise

Главни јунак Раша након смрти своје супруге у осамдесетим годинама свог живота пронађен је без докумената, дезоријентисан у једном парку на периферији Ваљева. Иако је у подмаклим годинама видно је лепо негован од своје ћерке коју упознајемо на самом почетку филма. Гордана, кћи, улаже огромну енергију како би свом остарелом оцу пружила живот достојан човеку. Прича која тече је тренутак времена у коме живимо и која је у неким ситуацијама истинита до те мере да гледаоца тера на размишљање “да ли се ово мени може десити”. Писано је једноставним и прецизним језиком схватљивим, гледаоцима разних узраста.

Комисија у разматрању пројекта је ставила замерку да сценарио није дубље улазио у ликове и да је више писан за телевизију а не за биоскопску публику. Комисија своје мишљење може потврдити и на основу буџета филма.

Нажалост овај пројекат комисија није прихватила с обзиром да предност имају дела која првенствено спадају у домен биоскопских пројеката

22 МИНУТА

Сценариста: Слободан Скерлић

Редитељ: Слободан Скерлић

Продуцентска кућа: This and That Production

22 минута је филм који се бави истинитим догађајем, једном од најмрачнијих страница скорије историје овог народа. У вихору грађанског рата, паравојна формација упада у воз, који саобраћа на линији Београд Бар, из њега отима путнике друге националности, одводи их и убија.

Цео овај догађај трајао је 22 минута, зато се филм тако и зове.

Аутори су се својски потрудили да све изнесу потпуно истинито, да озбиљност теме не наруше превише слободним интерпретацијама, тако да интерпретације готово и нема, догађај говори сам за себе. То је похвално. Нема предприча жртва, нема ни прича злочинаца, ваљда да их не бисмо превише хуманизовали. Што је такође легитиман поступак, али то све заједно у себи крије проблем. Наиме, увек је проблем када нешто што траје 22 минута покушате да продужите 4 пута,

јер толико траје просечан играни филм. Поготово када је концепт овакав. Зато на тренутке сценарио успори, зато се чини да је понекад превише конструкција.

Није занемарљива ни чињеница да је кратки хрватски филм на ису тему узео награду у Кану. Нисмо, дакле, сигурни да је овај пројекат спреман за реализацију, јер, поред свих добрих ствари, нема неко изразито ново виђење теме која је, дакле, управо обрађена, и за сада не успева да преброди драматуршке проблеме које је сам себи задао.

МЕД

Сценаристкиња: Маја Тодоровић

Редитељ: Дарко Николић

Продуцентска кућа: FROM NO CONNECTION

Сценарио који нас поново враћа у деведесете године прошлог века и прича о људским судбинама на просторима које затиче углавном неспремне грађански рат на просторима бивше Југославије. Пад Крајине и апсурд живљења једног од ликова који је саградио сво микро све који ни по чему није захтеван, напротив, једноставан и чист. Страх најближих, синова, за свог оца који је изопштен из свакодневнице чини окосницу ове приче. Протагонисти, свако из свог угла гледа на ситуацију у коју су стављени, сваки од њих је оптерећен са личним проблемима који носе са собом, које су добили кроз своје животе и недаће у којима су се затекли. Комисија је мишљења да је ово још један пројекат у низу са тематиком из деведесетих година који не би допринео обогаћивању и напретку филмског фонда и укупне кинематографије.

НАСЛЕДСТВО

Сценариста: Андреј Шепетковски

Редитељ: Гојко Деспотовић

Продуцентска кућа: UP&UP

Већина чланова комисије је изнела значајне примедбе и на сценарио и на продукционе могућности реализације овог сценарија. Радња филма се одиграва у неколико епоха, од времена пре I светског рата, I светски рат, II светски рат до данашњег времена. Јасно је да су за то потребни посебни продукциони услови и велика средства, а и сама прича у сценарију је врло компликована. Ове теме које су покренуте у овом сценарију су врло познате и у литератури и у филмовима, па је зато нужно да се у неком новом пројекту једноставнијим драматуршким поступком исприча нека прича.

АВАНТУРЕ КРАЉА ВРТИСЛАВА

Сценариста: Радиша Рок

Редитељ: Марко Јовичић

Продуцентска кућа: Double Taurus

Аутори, на крају приложеног синопсиса, кажу: Прича је далеко од завршене, и тако идеално описују и овај сценарио и овај пројекат. Комисија има утисак да се ради пројекту који би требао да прође још коју фазу, да би се одређене баналности у причи и површности у сценарију превазишле, а сама чињеница да се ради о младим и неискусним ауторима - ставила у други план. У том смислу, када се овај пројекат стави поред неких других пројеката на овом конкурс, неминовно се долази до закључка да су неки други пројекти ипак и зрелији и релевантнији, а самим тим и ближи да буду изабрани за финансирање.

КОШАРЕ

Сценариста: Страхиња Радетић, Балша Ђого

Редитељ: Балша Ђого

Продуцентска кућа: МАЈКА ФИЛМ

Сценарио за овај филм говори о војницима са карауле Кошаре и о томе како су, 1998. и 1999. године, бројчано надјачани бранили најопаснији део границе Савезне Републике Југославије на самом ободу Косова и Метохије. Главни ток радње прати војника Макија који са својим другом Цврлетом из Београда, преко војног рока у Краљеву, долази у прекоманду на Кошаре. Након Цврлетове погибије и Макијевог рањавања у борби, он борави у болници у Београду, али одлучује да се након опоравка врати на Кошаре. Тамо ће Маки са осталим важним ликовима ове приче: граничарима, официрима и подофицирима, као и командантом, мајором Драгутином којег војска од милоште зове Ладни или Ђале, четири месеца пролазити кроз ратна страдања и са другим јединицама остати да брани централни део фронта изнад њихове карауле све до потписивања споразума у Куманову којим је рат са НАТО пактом и терористима из ОВК прекинут. Напустиће Косово и Метохију међу последњима, војнички непоражени...

Ова изузетно важна тема из скорије историје нашег народа преточена је од стране ауторског двојца Радетић-Ђого у потентну трагичку причу о херојима који су невероватном храброшћу бранили своју земљу. Иако се у бити ради о ратној драми сценарио обилује комбинацијама различитих жанрова који су квалитетно сложени у снажну целину састављену од сцена које, иако изникле из проверених историјских чињеница, носе у себи епске елементе античке трагедије. Ипак, обимност предатог сценарија својим трајањем далеко превазилази процену трајања филма од стране аутора (до 180 минута) и Комисији није најјасније због чега у овоме тексту није разграничено који његови делови заиста улазе у филм, а који у истоимену телевизијску серију (у продуцентској експликацији најављену да ће бити снимана паралелно са филмом). Тражени износ од Филмског центра Србије такође значајно превазилази количину средстава коју Комисија, у оквирима овог Конкурса, може да определи за један пројекат. Поготову када се узме у обзир и приложени финансијски план пројекта "Кошаре" у којем никаква друга средства још увек нису потврђена. Није најјаснији ни статус већ снимљених и грубо измонтираних сцена које су предате у документацији овог пројекта. Да ли и те сцене улазе у филм или ће бити испочетка снимане? Јер ако улазе – од којих су оне средстава финансиране?

У овој фази развоја пројекта "Кошаре" много је неразјашњених ствари које доводе у питање његову изводивост, па Комисија сугерише ауторима да, након што разграниче које сцене

припадају филму од оних које ће искључиво бити саставни део телевизијске серије, филмску верзију сценарија пријаве на неки од наредних Конкурса.

СЕНКА РАЗБОЈНИКА

Сценариста: Милош Радуновић, Милица Константиновић Станојевић

Редитељ: Милош Радуновић

Продуцентска кућа: MRMG PRODUCTION

Сенка разбојника је прича на граници између бајке, акционе комедије, филма за децу и омладину и покушаја етаблирања словенског паганског наслеђа. Догађаји се смењују великом брзином и препричавати их значило би потрошити превише времена.

Проблем овог пројекта је управо у оној синтагми: много хтео, много започео... Сценарио има све горепоменуће елементе, али лута између њих, као да никако не може да се одлучи куда би. На страну то што у деловима када би да буде комедија, ауторима то баш и не успева. Чак и да се лише комичних момената, нисмо сигурни да би се аутори успешно искобељали из галиматијаса осталих жанрова које овај текст покушава да закачи.

Можда би се ствари промениле на боље, када би се аутори усредсредили на један, одређени правац, од многих које су назначили. Можда би тада испливала и права прича, а не назнаке неколико њих.

СЛИКАР СВЕТЛОСТИ

Сценариста: Гвозден Ђурић

Редитељ: Гвозден Ђурић

Продуцентска кућа: Legat Production

Комисија је констатовала да је у питању врло важна тема о великом нашем сликару Сави Шумановићу, који страда у тешком и катастрофалном времену који је задесио наше народе, но, тако велике теме не трпе осредњост и филм мора бити адекватан величини нашег главног јунака. У сценарију је показан стваралачки занос у коме све време живи Сава Шумановић, потпуно је искључен из реалног живота и посвећен само својим сликама, бојама и својој светлости. Наравно, то би био добар приступ у креирању лика великог уметника, али често понављање приближно истих његових стваралачких преокупација, које су везане углавном за његове љубавне проблеме, могу се примити и као понављање сцена. Да би се све то боље видело и схватило неопходне су и одговарајуће паралелне ситуације.

Сава Шумановић је живео у Хрватској у изузетно тешким временима у време I светског рата и у време II светског рата. Ми нисмо видели ту атмосферу која је била врло видљива и за време I светског рата и у међуратном периоду, а посебно у време независне државе Хрватске. То што он живи ван времена као уметник, још се боље може указати показивањем те атмосфере.

Као што знамо, усташе су стрељале Саву једне августовске ноћи 1942. године.

Комисија препоручује ауторима да не одустају од овог великог пројекта, већ да све ураде на његовом унапређењу.

ЈАЊИЧАР

Сценаристи: Зорица Богићевић, Зоран Петровић

Режисер: Зоран Петровић, Зорица Богићевић

Продуцентска кућа: Круг 3 Нови Сад

Као и још неки пројекти на овом Конкурсу и овај би више одговарао Конкурсу за дебитантски филм, јер се у сваком елементу пројекта (синопису, сценарију и редитељској експликацији) види да се ради о вредним културним радницима, али недовољно искусним филмским ауторима (говоримо о играним формама) који ову причу, овако амбициозно замишљену, смештену у епоху, тешко да би могли да изведу. Такође, начин размишљања и поставке је телевизијски, образовни. Чини нам се да је и сценарио, у начину како је писан, у ствари, као неки ТВ предложак.

Оно што је важно истаћи је намера аутора да се баве једном од најбољих тема српске историје. То је за похвалити и, у том смислу, треба рећи да су српској кинематографији овакви филмови потребни. Мишљења смо да је овом пројекту потребна детаљна и свеобухватна анализа, да би се свео у реалне оквире и циљеве које аутори могу да дохвате. Сам тренутни зацртани буџет говори у прилог тој потреби, јасније него било шта друго.

ЖЕНАРНИК

Сценариста: Иван Икић

Редитељ: Иван Икић

Продуцентска кућа: Иван Икић ПР

“Женарник” је филмска адаптација постхумно објављеног романа Александра Тишме који се дотиче свих важнијих тема о којима је он у свим својим делима писао: политичко и сексуално насиље, рат и освајање, анималност и бестијалност, потреба мушкарца да оствари сурову доминацију над женама.

Узимајући у обзир да Тишмини романи имају по својој структури и начину писања одређену филмичност, сходно томе, сценарио има све детаље који су потребни да може прерасти у дугометражни играни филм.

Захтевност и комплексност сценарија се огледа и у буџету филма који је један од скупљих који је ова комисија имала у разматрању. Комисија у свом разматрању је узела у обзир атрактивност теме, која је по мишљену комисије није у овом тренутку нешто што би оплеменило филмски језик и унапредила филмски израз.

VISUM ET REPERTUM

Сценариста: Бојан Вук Косовчевић

Редитељ: Бојан Вук Косовчевић

Продуцентска кућа: Кос Филм

Visum et repertum обрађује истините догађаје везане за прву званичну истрагу о појави вампира у Србији, тада територији под аустријском влашћу. Педантни Аустријанци шаљу иследника са задатком да испита случај, а он, опет, улази у неочекивану авантуру.

О овој теми је написан и веома успешан роман "Страх и његов слуга", ауторке Мирјане Новаковић. Но, овај текст није ослоњен на то дело, у питању је ново ауторско виђење ових дешавања.

Чини нам се, ипак, да је ова веома занимљива тема овде некако недоречена, односно, да треба још поради на сценарију. Не желимо поредити књигу и овај текст, али се намеће да су, можда, аутори пропустили да овој теми нађу неки другачији, неочекиванији угао приповедања.

Комисија је мишљења да је неопходан додатан рад на сценарију. Никако не би требало одустати, јер је нашој кинематографији потребна квалитетна обрада овакве теме.

АКО ВИДИШ ДА ЋЕ КИША

Сценариста: Ранко Божић

Редитељ: Предрог Велиновић

Продуцентска кућа: SIRIUS PRODUCTION

Чланови комисије су констатовали да се у овом тексту покрећу врло битне и актуелне теме из наше недавне прошлости, када је практично разорено и растурено све оно што је било постигнуто у времену после II светског рата. Растурена је пре свега држава, привреда, а социјална питања су се врло искомпликовала због негативних последица свих тих збивања. Главни јунак приче - Исидор, је поремећена личност због своје природе али још више због ненормалних дешавања који се свакодневно око њега догађају у животу и раду. Он често духовито прича своје чудне снове, које меша са стварношћу. Он је човек који зна праве истине о томе како је потонуо Титаник, или како је убијен Линколн и тако даље. Комисија је запазила да су дијалози у овом филму успешни и врло духовити, али да све то није довољно за филм, јер недостају права филмска радња и акција. Комисија сматра да би аутори могли да унапреде овај сценарио, тако што би га више прилагодили филмском језику.

TEEN BULL TERIJER

Сценариста: Божидар Кнежевић

Редитељ: Ивица Видановић

Продуцентска кућа: CINNAMON FILMS

Овај пројекат је врло занимљив и значајан по томе што, бирајући један стваран феномен, прича причу о овом времену, сведочи о невероватном распаду свих вредности, моралном суноврату нашег друштва. Редитељ, у експликацији, пише: ...Тзв. менаџери, односно власници, „регругују“ дечаке најчешће међу децом без родитељског старања, награда за њих је, неретко, само оброк, борбе често завршавају и трагично, а дечаке третирају као псе. Та деца као да не постоје. Једноставно нестају. И нико не зна где завршавају. Као да никог није брига. Овај филм је лична ауторска реакција на ту индиферентност.

Пронаћи ово у новинама, овај овако узбудљив предложак, сваког пунокрвног сценаристу одмах наводи на идеју да пише о томе. И зато мислимо да овај пројекат има своју будућност, иако на овом конкурсy није могао да се избори за своје место међу одабранима.

Разлози су, по нама, у самом сценарију. Прича захтева другачији приступ, тражи да се самом проблему приђе озбиљније и да се кроз сложеније односе и карактере, продуби заплет, да му се већа специфична тежина, и тако на истинитији начин изнесе филм о том невероватном феномену.

ЗВЕР ИЗ ПОДРУМА

Сценариста: Милан Коњевић

Редитељ: Милан Коњевић

Продуцентска кућа: Talking wolf production

Мистериозна дешавања, која се дешавају у једној београдској згради почињу психолошки да делују на разум и расуђивање станара. Међутим, када психолошка игра прераста у убиства почиње прави заплет овог сценарија. Ништа неуобичајено али убиства се дешавају по сценарију цртача стрипова који је један од главних ликова у овој причи. Сценарио је стилски врло савремен са свим елементима који су потребни за овај филм и његов жанр. Овај филм је врло изводљив с обзиром да су сцене смештене углавном у ентеријер и да нису захтевне. Атрактивност овог филма мора бити одбрањена савршеном маском и специјалним ефектима. Буџет овог филма је уравнотежен сходно захтевности сценарија. Несумљив квалитет и савременост овог сценарија нису упитни али комисија није сагласна да га подржи у овом циклусу. Разлог зашто комисија није прихватила да подржи овај пројекат, првенствено лежи у жанру овог филма.

ТЕЛА

Сценаристи: Нађа Петровић, Срдан Голубовић, Огњен Свиличић

Редитељ: Срдан Голубовић

Продуцентска кућа: Баш Челик

Прича овог филма се дешава у футуру, 2045. године. Пуковник долази у забит, у некој суседној земљи (како кажу сценаристи у синопсису), како би ископао и преузео тела војника своје државе који су ту погинули. Тиме би симболично требало да се стави тачка на рат од кога је прошло педесет година - кажу сценаристи у синопсису.

Одлука да се избегне локално и да се не конкретизују датости (где и када); да се избегне информација о ком се то рату говори и о којој земљи је реч, оставило је овај сценарио, па и саму редитељску идеју, негде у ваздуху.

Да би се добило оно што је редитељ намерио, а то је филм који ће допринети помирењу народа на Балкану, најмање што се треба урадити је - ушрафити причу у конкретан простор, дати карактерима име и презиме, да би се та идеја некако пробила до гледалаца. Овако, тешко је повезати се са причом и схватити је као пут ка помирењу. И када би се посматрала као чиста метафора, било би потребна нека врста конкретизовања. Ово нас подсећа на прве верзије сценарија за филм Лепа села лепо горе, када је Драгојевић покушао да избегне дневну политику

и сврставање на ову или ону страну тако што је испричао причу о неким људима, које су неки људи опколили, у неком тунелу.

Сценарио је тако постао - неки, тамо неки, неважан, ником битан. Драгојевић је брзо схватио да то није пут и вратио се на конкретан догађај, дајући тако и глумцима и публици могућност за разумевање поруке; људи су се идентификовали са јунацима и направљен је простор за катарзу. Тај поступак топло саветујемо и сценаристима овог филма. Уверени смо да би тада прича добила ефекат који је неопходан и који би овај сценарио гурнуо ка драми, ка истинитости и ка ономе што је заиста свима потребно - истинском помирењу народа на овим нашим Балканским просторима.

ПАРЧЕ НОЋИ

Сценариста: Ђорђе Милосављевић

Редитељ: Милан Тодоровић

Продуцентска кућа: CINNERENT

Након велике журке која се одиграла у њиховој викендици у Сланкамену, Ивану и Беби у сред ноћи на врата долазе Буле и Маја, млади пар који тврди да је био код њих на журци иако их се Иван и Беба не сећају. Иван их пушта у кућу јер им је побегао последњи аутобус. Буле и Маја почињу да се понашају веома чудно све више провоцирајући своје домаћине који никако не могу да их отерају из викендице. До краја сценарија пратимо низ обрта који нас воде до крајње неочекиваног расплета ове приче.

Сама структура овог трилера, са елементима драме и комедије, и поред комплексних драмских ситуација које се одигравају међу актерима више подсећа на формат телевизијског него дугометражног играног филма. Ликови Ивана и Бебе постављени су прецизно, док се код Булета и Маје осећа доза карикатуралности у њиховом хировитом и бахатом понашању на које Иван и Беба имају веома млаке реакције. Нејасно је због чега њих двоје трпе непримерене провокације незваних гостију, а немају снаге да их отерају из викендице. Све то делује као једна велика сценаристичка конструкција у којој дијалози јесу забавно написани, али повремено попримају карактере скечева. Сам расплет догађаја у кући у којем сазнајемо да се све ово одиграло као експеримент посвећен научном раду двоје придошлица, а да је Иван остао без посла и да је на ивици егзистенције па је журку организовао да све то прикрије, још један је обрт којем недостаје уверљивост и целу причу коју смо до тада пратили додатно релативизује. Када на самом крају филма Буле и Маја опљачкају кафану пиштољем који су украли од Ивана, мењајући му тако жанр, запитамо се због чега нам је понуђено овакво завршно решење и ко су њихови ликови заправо?

Комисија сугерише ауторима да јасније дефинишу карактере и мотивацију ликова антагониста, направе бољу припрему за расплет приче који се одиграва у викендици и буду конкретнији и одређенији у одлуци који би жанр у овом филму требало да преовлада.

ВРЕЛИ МЕСЕЦ

Сценариста: Ненад Павловић

Режија: Ненад Павловић

Продуцентска кућа: Режим

Сценарио филма Врели месец је настао по мотивима романа Luna caliente аутора Мемпо Барданелија, и прича причу о човеку који се враћа у родни град, његовом злочину, који од силовања прелази у убиство, те његовој надреалној казни у виду неуништиве Лолите.

Занимљив, рекли бисмо Шаброловски текст, с додатком иреалног. Добра атмосфера, учмала средина, пожуда и страст. Овде се ретро начин грађења приче чини правилним и другачијим од већ помало досадног мејнстрим артхаус маниризма, којим смо затрпани у последње време.

Све је ово похвално, али текст, има један велики проблем. Нема, практично, разлога за иницијални злочин, и гледаоца треба добрано уверити у јунакову немоћ да се у таквој ситуацији одупре својим најнижим поривима. Испада да је он или обичан манијак, у ком случају нас не занима, или цела ствар постаје конструкција.

Када се овај проблем реши, а у питању је само још једна, добро промишљена рука сценарија, овај сценарио ће бити итекако вредан пажње, јер може да донесе нешто старо, а опет потпуно ново нашој кинематографији.

КУПАТИЛО

Сценаристкиња: Ана Родић

Редитељка: Маја Узелац

Продуцентска кућа: ДИГИТАЛКРАФТ

Средовечну Дану, разведену менаџерку која реновира стан у који се са двоје деце преселила, мајстори за купатило остављају на пола завршеног посла. Деки, млади нерадник у коцкарским дуговима, долази да јој постави нове плочице у купатилу на препоруку лика који испред кладионице бира мушкарце без радног искуства за послове физикалаца и мајстора. Иако Дана веома брзо схвати да Деки нема појма око керамичарских радова она ипак одлучује да га задржи као мајстора и између њих двоје почиње да се развија један веома зачудан и комплексан однос. Ова романтична драма са елементима комедије, која се претежно одвија у веома скученом простору једног купатила, носи у себи повремене моменте магијског и надреалног филма који му доносе додатни отклон од реалистички постављене приче. Ипак, утисак је да главни ликови нису најбоље и до краја промишљени, што се поготову односи на лик Декија чији је карактер скројен у стилу крокија и не даје нам довољно елемената да саосећамо са његовим проблемима. Данина мотивација да га и поред неспособности да обави посао за који га је ангажовала задржи као мајстора делује насилно наметнуто од стране аутора текста, па се поставља питање логичности једне овакве приче ако бисмо је гледали на филмском платну.

Повремене појаве животиња (питона, пацова...) такође стварају утисак да су ту више због допадљивости текста него што имају праву драмску функцију. Човек који испред кладионице бира нестручне раднике исто је још једна од сумњивих конструкција у сценарију који са свим овим елементима висе скреће у жанр грореске него романтичне драме. Самим тим и дијалози

варирају у квалитету, од оних тачно написаних до оних који неретко склизну ка скромно скројеном ситкому.

Комисија сугерише ауторкама да се, кроз нову руку сценарија, јасније одреде према жанру у коме ће се њихов филм одвијати, као и да боље представе карактере ликова и њихове мотивације за поступке и одлуке које доносе.

СЕЋАЊЕ КОСЕ

Сценаристи: Душан Зорић и Матија Глушчевић

Редитељи: Душан Зорић и Матија Глушчевић

Продуцентска кућа: Naked

Услед ноћних мора које га константно прогањају када заспи и мистериозних праменова косе које у њима виђа на јастуку, двадесетдеветогодишњи Михајло све више осећа како губи разум. Истражујући порекло тих кошмара кроз прошлост своје породице и догађаје којих није био свестан јер су се одиграли у његовом раном детињству, Михајло се суочава са својим страховима и отвара временски портал ка другој верзији реалности у којој више никада неће бити усамљен. Сценарио овог филма обилује прецизно постављеним ликовима, занимљивим вођењем радње и веома квалитетно написаним дијалозима. Њега потписује један несвакидашњи ауторски двојац, чији је нискобуџетни дебитантски играни филм био учесник фестивала у Венецији и добитник многих награда у земљи и иностранству. Њихов ауторски приступ, специфичан и јединствен у нашој кинематографији, и овога пута доноси једну веома оригиналну причу о самоспознаји која дубоко задире у метафизичке просторе људске душе и жудње за проналажењем љубави и идентитета. Сценарио карактерише веома снажан интроспективни поетски набој којим аутори проналазе бег од усамљености кроз ониричке филмске призоре у којима се снови и реалност спајају у једну хиперреалистичну аутохтону целину. Продуцент пројекта “Сећање косе” искључиво ослања на средства Филмског центра Србије, без навођења било којих других средстава (из Србије или иностранства) која би помогла његовом настанку. Иако се ради о нискобуџетном пројекту и младој продуцентској кући, Комисија сматра да би увођење још неког копродуцената у продуцентски план овог пројекта у великој мери помогло његовој реализацији, као и већој транспарентности у биоскопском и фестивалском животу, управо из разлога што се ради о филму изразите арт-хаус оријентације.

Комисија са жаљењем констатује да овога пута даје предност неким другим релевантним пројектима, али охрабрује ауторе и продуцента да се, уз мало сложенију разраду продукционог плана, пријаве на неки од наредних Конкурса јер сматра да постоје јаки уметнички разлози због којих би овај филм требало да буде снимљен.

У СИГУРНИМ РУКАМА

Сценаристи: Милица Пилетић, Бранислав Јевић

Редитељ: Ивица Виденовић, Бранислав Јевић

Продуцентска кућа: Нурropolis

Комисија није предложила овај филм за финансирање, јер сматра да у криминалистичком филмском жанру, који је изузетно заступљен у светској филмској продукцији, треба пронаћи теме које би биле више оригиналне. То наравно није лако, и у овом филму то није пронађено. Комисија је констатовала да постоје делови у сценарију који су врло добри, али у целини посебна прича Бориса и Миле и прича инспектора Петровића и његове жене Катарине, које се преплићу и истражни поступак Петровића није довољно оправдана интрига за филмску причу. Наравно, у криминалистичком филму су потребне интриге које се неочекивано откривају, али постоје и оне интриге које компликују јер су понекад вишак. Комисија је мишљења да су интриге у овом сценарију више конструкција него што то бива у добром криминалистичком филму.

НОСИО ЈЕ ФИЛМСКУ ТРАКУ

Сценарио: Страхинја Маџаревић

Редитељ: Немања Ђеранић

Продуцентска кућа: Tracktor Production

Носио је филмску траку је амбициозан сценарио на неколико планова. Прича причу о америчком официру српског порекла који, пред сам крај Другог светског рата, стиже у Југославију да би са својом јединицом извукао Дражу Михаиловића на слободну територију и спасао га од надлазеће Црвене Армије и партизана. Но, филм се брзо претвара у полу-хорор, полу акциони филм, јер се испоставља да земљом влада зараза која претвара људе у звери. Неколико јунака спашавају тек рођену бебу за коју прво мисле да је заражена, да би се испоставило да ипак није. Четници, Американци, Немци, Црвена Армија, партизани... Зараза, порођај, акција, људи-звери...

Звучи компликовано? Још је замршеније, пошто је цела ова прича, на све то, испричана путем гледања заосталих 16- милиметарских филмских трака, које на терену касније налазе црвеноармејци.

Аутори су, чини нам се, претерали. Потенцијално занимљива идеја мешања жанрова се овде, на жалост, претворила у коктел састојака који, уместо да се сложе и дају нови квалитет, међусобно потиру и гледаоца (читаоца) остављају само збуњеним и емотивно хладним. Стога препоручујемо ауторима да размисле, и прочисте причу, не би ли се гледалац могао у њу мисаоно и емотивно укључити, јер без тога, овај сценарио је у опасности да остане само интелектуална стилска вежба.

THE DOOR MAN

Сценаристкиња: Зала Ђурић

Редитељ: Гордан Матић

Продуцентска кућа: Sybil Productions

Овај занимљиво постављен филм, односно, филмска прича, ипак припада једној другој култури и другој кинематографији. Србија, као мала земља, треба да гаји један специфичан, локални мирис, и да финансира оне пројекте који доприносе да српска кинематографија, као и тематски

крugови са ових простора и аутори који се баве темама и проблемима који ничу на овој земљи и у овим душама, продру у свет.

Овај пројекат то не нуди и, у том смислу, није добио потребну подршку Комисије.

МИЛЕНА

Сценариста: Здравко Шотра

Редитељ: Здравко Шотра

Продуцентска кућа: Art&Popcorn

Ово је ауторски пројекат једног од наших најплоднијих и наискуснијих режисера, филмског радника и легенде овог посла. Филмови о великим, талентованим и познатим људима, захтевају да се њихов живот исприча кроз један сегмент, кроз један проблем; кроз најважнији и најдраматичнији период њиховог живота. Тај поступак видимо код готово сваког доброг биографског филма. Сценариста Милене је изабарао један другачији пут причања филмске приче и он га је суочио са чињеницом да је створио један гломазан, образовно-телевизијски предложак. У драматуршком смислу, тај пут га је увео у анегдотско, готово хронолошко причање догађаја и спречио га да направи драму. Аутор и говори о тим проблемима и мислимо да је у већој мери свестан да се нашао пред причом коју је тешко филмским погледом обухватити. Ако и успе, то ће бити само филмовање једног романа, а не филм по роману. Из ових разлога, пројекат није добио потребну подршку.

Оно што је важно и што треба истаћи и похвалити је чињеница да је прича о Милени једна од неколико филмских прича о великим и значајним српским уметницима, које су се појавиле на овом конкурс, и то је знак да су аутори схватили дефицит таквих филмова и потребу српске културе за њима. Међутим избор теме није довољан и потребно је да се иза сваке приче пронађе и додатни разлог, креативни, уметнички, драмски, а он се крије у личном, ауторском печату, односно, приступу теми, углу, који је настао у сукобу, трењу, између теме и аутора. То је и основна примедба на сам пројекат и став на ком комисија темељи одлуку о изостанку финансијске подршке.

СТРАНЦИ

Сценаристкиња: Маја Пелевић

Редитељ: Владимир Тагић

Продуцентска кућа: Sense production

Овај пројекат је помало неуобичајен за нашу средину, макар за ово време и макар за филмове. Наиме, реч је о преради оригиналног филмског сценарија групе аутора окупљене око Паола Ђеновезеа, по коме је он снимео веома популаран филм “Савршени странци” који је нашој публици познат.

“Посрбљавање” страних комада је било јако популарно у почецима позоришта на овим просторима, чак и најпознатији писци су се бавили тиме. У данашње време, овај метод је јако учестао на телевизији, у жанру тзв. теленовела, и толико је уобичајен да је оригинална домаћа теленовела велики изузетак на тржишту. Али, на филму, “посрбљавање” заправо нисмо видели, макар ми не можемо да се сетимо примера, мада их вероватно има.

Сама франшиза “Савршени странци” је екранизована у неколико земаља, чак је шпанску верзију овог текста режирао један од тренутно најважнијих шпанских аутора Алекс Де Ла Инглесија. Дакле, и овде ништа ново.

Поставља се питање: да ли је овај текст, осим прилагођавања нашим условима (не можемо да кажемо менталитету, јер се у италијанској страствености, па и предрасудама лако проналазимо) донео нешто ново, другачије, због чега би га наша публика гледала. Ако претпоставимо да су већ гледали оригинал, или било коју другу верзију. И има ли смисла да га гледа, осим што не мора да се мучи са титловима? Одговор је, на жалост, не. Да подносиоци пријаве не схвате погрешно, сценаристкиња је беспрекорно урадила свој посао. Осим што ту нема ничег новог. Да сад неко прочита овај текст без да зна да је то франшиза, рекао би да је то будући, ако не генијалан, онда сигурно изврстан филм. Једини проблем је што већ постоји. И то неколико верзија. Нисмо сигурни да нам је потребна и верзија на српском. Можда у позоришту? То би свакако имало више смисла.

НИВО ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Сценариста: Огњен Свиличић

Редитељ: Огњен Свиличић

Продуцентска кућа: Biberche productions

Драмска прича о деветнаестогодишњем младићу Марку кога двојица полицајаца, педесетогодишњи Обрад и његов десет година млађи колега Алекса, у полицијском комбију возе на одслужење затворске казне у трајању од четрдесет година. Марко је осуђен због убиства двојице дилера који су му малтертирала брата. У току вожње код полицајаца се појављује дилема да ли је казна која је младићу одређена сразмерна тежини његовог злочина, да ли га је учинио у самоодбрани и да ли је и сама полиција заказала у тренутку када је могла да га спречи да почини дело због којег одлази на робију.

Камерност одвијања радње у скученом простору полицијског возила не нарушава априори напетост ситуације у којој се ликови филма налазе. Али све време провејава утисак да је сценарио оптерећен велком количином празног хода у дијалозима у којима се троши силно време за објашњење биографија самих полицајаца, дискутује се о популарности младог осуђеника у јавности, поготову на друштвеним мрежама (елемент сценарија који би у експозицији филма морао бити много транспарентније представљен). Такође долази и до одређених нелогичности у вршењу дужности полицајаца у току вожње, као што су конзумирање алкохола код једног од њих, давање мобилног телефона осуђенику. Висина казне исто тако делује нелогично, несразмерно кривичном делу које је према пресуди почињено из освете иако се потенцијално могло радити и о самоодбрани. Превише тога препуштено је вербалним објашњењима полицајаца, док се Марков лик кроз филм понаша исувише пасивно, а на моменте је представљен и као хистерична особа. Сам расплет филма у којем Обрад одлучује да пријави Марков позив полицији на који се није реаговало, у тренутку док су му малтертирала брата, делује као наметнута сценаристичка конструкција која би гледаоцу требала да пружи наду да би младићу казна ипак могла бити умањена у будућности.

Комисија саветује аутору експлицитнији начин у представљању главног јунака и разлога због којих је осуђен, увођење много више драмске радње која није заснована само на дијалозима у току вожње, као и вештији и логичнији приступ у вођењу ликова полицајаца. Уз горе наведене интервенције сценарио за филм “Ниво толеранције” потенцијално би могао да постане квалитетан предлог за роад-мове који у себи садржи јасну критику друштва и система у каквом оно функционише.

ДРУШТВЕНЕ НЕПОГОДЕ

Сценариста: Деан Радовановић

Редитељ: Деан Радовановић

Продуцентска кућа: Нулта тачка

У малом граду у централној Србији, почиње прича ин медиас рес, односно у сред збивања: млади професор физике, Стефан, трпи вишемесечно малтретирање од стране једног изразито манипулативног ђака по имену Алекс. Упркос Стефановим напорима да путем система реши ову ситуацију, не налази никакав одзив од стране одговорних службених лица. Стефан, који је већ у озбиљном растројству, повезује немоћ институција са Алексовим оцем Рајком, изразито сумњивим и политички добро повезаним човеком. Сценарио тренутак времена у коме живимо, нажалост прича није ствар фикције аутора, већ је потврђен истина свакодневних дешавања у окружењу у коме живимо. Ликови су јасно диференцирани и са јасним карактерима, писано савременим језиком. Пројекат изводљив са јасним и прецизним буџетом, који је обухватио све оно што је режисер исказао у својој редитељској експликацији. Без обзира на заокруженост пројекта, комисија сматра да овај пројекат не доноси ниста оригинално ништа неубичајено, ниста другачије, што би допринело напредку филмског израза и језика уопште, што јесте један од критеријума којим су се водили чланови комисије а који су и препорука ФЦС.

Комисија није подржала овај пројекат јер је дошла до закључка да овај филм би имао само успеха на локалном тржишту и да филм не би допринео промоцији филмова српске кинематографије ван граница Србије, ни на фестивалима ни у комерцијалној дистрибуцији.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено, а у складу са чланом 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), Управни одбор Центра је оценио да Предлог треба усвојити у целости и одлучио као у изреци ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана доношења ове Одлуке. Жалба се подноси у два примерка са потврдом о уплати на име Републичке административне таксе у износу од 560 динара, сагласно Тарифном броју 6 Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, број 43/03... 138/22, 54/23 - др. пропис), на жиро рачун буџета Републике Србије број 840-742221843-57, број модела 97, позив на број 50-016.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Мирослав Лекић,
председник Управног одбора